

Nr 527

**av herrar Johansson i Växjö och Svanström
om slopande av inträdesavgift vid förnyat telefonabonnemang.**

Inträdesavgiften vid telefonabonnemang torde ursprungligen ha haft till uppgift att täcka de omkostnader som uppstår för ny abonnent till följd av anskaffande av telefonapparat, installation med framdragande av ledningar, inkoppling i telenätet, införande av den nye abonnentens namn i telefonkatalogen m. m. Inträdesavgiften har väl fortfarande samma uppgift även om det synes som om den höjts mer än vad dessa här nämnda initialkostnader för ny telefonabonnent stigit. Sålunda behöver televerket numera icke dra särskilda ledningar för varje ny telefonabonnent, eftersom sådana läggs in redan då byggnaderna uppförs. I så gott som alla äldre hus finns ledningar till följd av tidigare installation. Det direkta installationsarbetet för ny telefonabonnent består således numera ofta endast i att televerket sänder en telefonapparat till den nye abonnenten som med en stickkontakt kopplar telefonen i det redan befintliga urtaget för telefonen. Härtill kommer så naturligtvis koppling på telestationen.

I vår tid med stor rörlighet bland befolkningen blir det mer och mer vanligt att telefonabonnent måste upphöra med sitt telefonabonnemang. Anledningen kan vara förflyttning till ny arbetsplats, där permanent hostad inte kan anskaffas, det kan vara försämrad inkomst på grund av s. k. friställelse, det kan vara nedläggande av rörelse som föranleder minskat behov av telefon. Efter några år kan förhållandena ändra sig för telefonabonnent som upphört med sitt abonnemang så att han åter behöver telefon. Han har då åter att betala en ny inträdesavgift, vilken för närvarande är på det förhållandevis stora beloppet av 300 kr. Visserligen har han haft möjlighet att bibehålla abonnemanget genom att betala kvartalsavgifterna på omkring 30 kr., men mycket ofta har han måst avstå från abonnemanget på grund av kostnaden och ovissheten inför framtiden. Dessa telefonabonnenter, som av kostnadsskäl måste släppa sina telefonabonnemang, har självklart i regel mycket begränsade inkomster. Därför måste det anses vara så mycket mindre befogat att av dem ta ut en ny hög inträdesavgift när de på grund av ändrade förhållanden anser sig åter behöva telefon. Den nya inträdesavgiften ter sig som så mycket mer orättvis när man beaktar att avgiften uppenbarligen är väsentligt högre än televerkets faktiska kostnader för den återinträdande abonnenten. I den mån inträdesavgiften avser kostnad för anskaffande av själva telefonapparaten har ju abonnenten redan erlagt denna kostnad.

Med hänvisning till ovanstående vill vi anhålla att riksdagen uttalar att televerket vid fastställande av sina taxor medger att person, som betalat

inträdesavgift för telefonabonnemang och sedan efter längre eller kortare tid upphört att vara telefonabbonnent, vid förnyat abonnemang skall befrias från ny inträdesavgift och erhålla telefon igen mot gällande avgift för flyttning av telefon.

Med stöd av det anförda hemställas

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala att televerkets taxor må ändras så att avbrott i telefonabonnemang inte innebär att ny inträdesavgift måste erläggas vid förnyat abonnemang utan att i sådana fall blott gällande avgift för flyttning av telefon skall ifrågakomma.

Stockholm den 25 januari 1972

BERTIL JOHANSSON (c)

IVAN SVANSTRÖM (c)

i Växjö

